

עמ"י 19627/04/14 - מדינת ישראל נגד עמא אל אעסם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"י 19627-04-14 מדינת ישראל נ' אלאעסם(עציר)
בפני: כב' השופט ברוך אזולאי

העוררת: מדינת ישראל

ע"י רפ"ק צבי קליין

- נגד -

המשיב: עמא אל אעסם

ע"י עו"ד אלמכאוי

החלטה

ההליך

מדובר בערר על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (השופטת וולפסון), בתיק 17162-04-14, מיום 9.4.14, לפיה שוחרר המשיב בתנאים מגבילים.

למשיב יוחסו חשדות בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והחזקת אגרופן. ביום 5.4.14, בסמוך לשעה 14:48, התקבל דיווח במשטרה על תקיפה באמצעות דקירה, באזור יער שרשרת. באותו היום, בסמוך לשעה 19:00, באותו המקום, התקבלו דיווחים על קטטות במקום. למקום הוקפצו ניידות מתחנות מרחב נגב, בשל ריבוי הקטטות. מהמקום פונו שני מתלוננים דקורים על ידי מד"א לביה"ח. בארבעה מסדרי זיהוי שבוצעו, זוהה המשיב כחשוד המעורב בקטטה. בשני מסדרי זיהוי נוספים, זוהה המשיב כתוקף, ובמסדר נוסף, זוהה כמי שנכח במקום.

בדיון מיום 9.4.14, שוחרר המשיב בתנאים המגבילים שלהלן: **התחייבות עצמית על סך של 15,000 ₪, הפקדה במזומן בסך של 3,000 ₪, אשר יהוו תנאי לשחרור, ערבות צד ג' של שני הערבים שהוצעו, כל אחד בסך של 10,000 ₪, המשיב לא ייצור קשר ישיר או עקיף עם מי מהאנשים שהיו באירוע השני, ועם המתלוננים שהיו באירוע הראשון והמשיב יתייצב בתחנת המשטרה להמשך חקירה, ככל שיידרש.**

בערר שהוגש לבית המשפט זה, טען ב"כ העורר כי שגה בית משפט השלום בכך שקבע כי יש לשחרר את המשיב

לחלופת מעצר. אף שמדובר במידע מודיעיני אחד, מידע זה הוביל למציאת האופנוע, ואף שלא צוינה שעת מסדרי התמונות, הרי שצורף לתיק החקירה פלט ממערכת המשטרה, בו פורטו שמות המשתתפים במסדר הזיהוי, זמן עריכת המסדר, ומסדרי הזיהוי תועדו על ידי טכנאי הזיהוי בווידאו. כן צוין, כי מחומר החקירה עולה שהמשיב השתתף ונטל חלק פעיל באירועים, ויש לאפשר המשך מעצרו של המשיב לצרכי המשך פעולות חקירה.

בדיון בפניי, טען ב"כ העוררת, כי מחומר החקירה עולה שיש חשד סביר כנגד המשיב בגין העבירות המיוחסות לו. בתיק החקירה מצויים ארבעה מסדרי זיהוי, שבוצעו לארבעה אנשים שונים, מהם עולה שהמשיב נכח באירוע או נטל חלק פעיל באירוע, והם טענו לגביו שהוא תקף אותם. לתיק החקירה צורף פלט מסוף, שלא עמד בפני ביהמ"ש השלום, שבו מצוין הזמן שבו נערך מסדר הזיהוי. כל מסדרי הזיהוי תועדו באמצעות וידאו והתקליטורים מצורפים לתיק החקירה.

כן צוין, כי המשיב טען טענת אליבי - שלא נכח כלל במקום, אלא, שנכח במקום אחר - בחברון. הטענה טרם נבדקה, אך המשיב קשר את עצמו לחפץ שלכאורה בוצעו בו הפציעות.

מנגד, טען ב"כ המשיב, כי יש לדחות את הערר ולהשאיר את החלטת ביהמ"ש השלום על כנה, מה גם, שהמשיב שוחרר בהפקדת ערבויות גבוהות ותחת פיקוח של שני מפקחים. יש תמיהות סביב מסדר הזיהוי. החלטת בית משפט השלום מפורטת ומנומקת דיה. אמנם נקבע כי החשד הסביר אינו ברמה כה גבוהה, אך גם כשיש חשד סביר, עדיין מצווה בית המשפט לבחון חלופת מעצר מכוח סעיף 13 לחוק המעצרים.

למסדר זיהוי התמונות, אין פרוטוקול מלווה, אין הסבר מה נשאל המזהה וכמה זמן לקח לו עד שהוא מזהה או האם התלבט, ולא הוזמן סנגור למסדר הזיהוי. ארבעת האנשים שזיהו מסרו גרסאות שונות וכל אחד זיהה משהו אחר, והמידע המודיעיני, שלענת החוקרים היווה בסיס למסדר הזיהוי, הינו מיום 9.4.14. כמו כן, טענת האליבי לא נבדקה.

דין

לאחר שעיינתי בחומר שבתיק, לרבות הנוהל שהועבר לעיוני, נראה לי כי יש לקבל את הערר.

חומר הראיות אכן מצביע על יסוד לחשד סביר, בעוד שהשאלות שהועלו על ידי ביהמ"ש השלום הינן שאלות שראויות לבירור בהמשך החקירה, ואין בהם כדי לשלול קיומו של חשד סביר. כמו כן, נראים לי הסבריו של ב"כ העוררת בקשר לכך.

לאור זאת, אני מורה על מעצרו של המשיב עד ליום 13.4.14 שעה 13:00.

ניתנה היום, י' ניסן תשע"ד, 10 אפריל 2014, במעמד הצדדים.